

damtraktaten som et logisk arbejdsblad i den proces, som vi sagde ja til i 1972.

Så har jeg tænkt lidt over folkeafstemningen. Jeg har lidt på fornemmelsen, at med den slags folkeafstemninger undergraver vi simpelt hen folkedemokratiet. Vi kan da ikke sende folk ud og stemme om noget, når der intet reelt valg er. Amsterdamtraktaten er jo som sagt bare en naturlig udvikling af vores EU-medlemskab, og et nej ville jo ikke medføre andre forandringer, end at det hele ville blive utrolig besværligt for Danmark.

Det er da ikke noget valg at give vælgerne. Vi er stadig væk med i EU, ligegyldig hvilket udfald den folkeafstemning får. Man kunne næsten spørge, om Folketinget er blevet bange for sin egen skygge. Hvor er de visioner om fred i Europa henne? Hvor er der nogle visioner?

Ifølge Gyldendals store fremmedordbog betyder visioner store fremtidsperspektiver, og når vi taler EU, synes debatten da ganske enkelt støvsuget for visioner. Folk er forvirrede. Altså hvis vi nu kunne komme herindefra med nogle troværdige drømmesyner om fremtidens Europa, ville vælgerne da også slutte op omkring det. Jeg ser meget folks delen sig i ja og nej som værende – i hvert fald 50 pct. på hver side – forvirrede mennesker.

Men lad mig så nu give mit bud på, hvorfor vi skal stemme ja til Amsterdamtraktaten. Danmark er jo det eneste land i verden overhovedet, der kan bryste sig af at have rene hænder. Vi har ikke korrupsion, vi har en stærk økonomi, vi har et samfund, der giver muligheder for alle borgere, vi støtter de mennesker, der har behov for støtte, vi har fri presse. Miljøet er højt placeret, vi uddanner folk, vi hjælper andre lande i nød, fascisttilbøjeligheder tolereres ikke i embedsværket, minoriteterne bliver taget alvorligt. Med andre ord: Vi har orden i sagerne.

Vi har et samfund, der er kittet sammen af fælles værdier, og hvor alle har respekt for, at vi alle er forskellige. Vi har på verdensplan sat nye standarder for civiliseret opførsel. Danmarks kald er at gå i forvejen og vise resten af Europa, hvordan vi opfører os civiliseret. Det er derfor os, der skal vise vejen for et samlet og fredeligt Europa. Vi skal være isbryderen i bestræbelsen på at knytte disse engang så krigerske lande sammen.

Så har jeg spekuleret meget på i min logiske tankegang: Hvis man nu forestiller sig, at vi er på en arkitekttegning, og at man havde hele

det her EU-projekt liggende på tegnebordet. Hvordan ville det kunne udføres i virkeligheden? Mange af de ting, som jasiden undsig sig, er jo ting, som egentlig er logiske konsekvenser, hvis man ville gennemføre det her projekt. Vi kommer altså ikke uden om, at det bliver en eller anden form for union af europæiske lande. Hvorfor er vi ellers overhovedet gået i gang med det her projekt? Hvorfor bliver det ikke sagt, at det da kommer til at koste Danmark dyrt at være med i EU? Det kommer da nok til at koste den ene vinge på Dybbøl Mølle, men det er da billigt for fred i Europa. Om det så skulle koste hele Dybbøl Mølle, synes jeg da stadig væk, der er perspektiver i det.

Jeg vil påstå, at Danmark står i en position, hvor vi er verdens mindste stormagt, og det er helt tydeligt, at vi har siddet med ved bordet, da Amsterdamtraktaten blev forhandlet. Danmarks fingeraftryk sidder på EU's miljøpolitik, beskæftigelsespolitik, på mere åbenhed og demokrati, på udvidelser mod Østeuropa, og specielt har vi jo gjort os virkelig bemærket med vores hjælp til Estland, Letland og Litauen.

Vi er EU's grimme ælling, der er ved at forvandle sig til en flot, hvid svane. Men jeg ser EU som et luftkastel, hvis vi ikke får en EU-grundlov skrevet på et fælles EU-sprog. Jeg ser også EU som et luftkastel, hvis vi ikke får opbygget en troværdig demokratisk unionskongres, kan man kalde det, der overordnet tager stilling til udenrigspolitiske, økonomiske, miljø- og kriminelle anliggender. Her står Danmark med rene hænder, og her kan vi gå i forvejen og vise, hvordan det gøres. Det er ikke os, der skal ned på de andres niveau; det er de andre, der skal op på vores niveau.

Lad os dog indrømme, at der er noget, vi for en gangs skyld er gode til; lad os skrive os ind i verdenshistorien som dem, der skabte fred i Europa.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, man må tage hatten af for hr. Jacob Haugaards indlæg, og egentlig burde mange af de unionstilhængere, som sidder rundt omkring på ordførerpladserne her i Folketingssalen, jo lytte til den åbne og klare melding, som en unionstilhænger her fremlægger. En unionstilhænger melder klart, åbent og ærligt ud, at den logiske konsekvens af det projekt, som man satte i gang i 1972, er etablering af et forbund med